

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 58/2024
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Уроша Панића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Уроша Панића, адвоката Далибора Катанчевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 671/21 од 06.07.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 985/23 од 23.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Уроша Панића, адвоката Далибора Катанчевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 671/21 од 06.07.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 985/23 од 23.10.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев, у осталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 671/21 од 06.07.2023. године окривљени Урош Панић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2018. године до 04.02.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у периоду од 04.02.2019. године до 30.04.2020. године.

Истом пресудом на основу члана 247. став 7. КЗ у вези члана 87. став 7. КЗ, према потврди о одузетим предметима ПС Савски Венац од 18.07.2018. године, окривљеном Урошу Панићу изречена је мера безбедности одузимања предмета 927,20 грама опојне дроге канабис.

Наведеном пресудом на основу члана 264. у вези члана 261. и 262. став 2. ЗКП, обавезан је окривљени Урош Панић да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 985/23 од 23.10.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Уроша Панића, адвоката Далибора Катанчевића, па је пресуда Вишег суда у Београду К 671/21 од 06.07.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Уроша Панића, адвокат Далибор Катанчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине другостепену пресуду, а да браниоца обавести о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног окривљеног Уроша Панића у захтеву за заштиту законитости наводи да се осуђујућа пресуда заснива на материјалним доказима – потврди о привремено одузетим предметима ПС Савски Венац од 18.07.2018. године, извештају о форензичком прегледу лица места ПС Савски Венац КТ 106-108/2018 од 19.07.2018. године и фотодокументацији од 18.07.2018. године, који представља доказни материјал који је прикљупљен незаконитим поступањем полицијских службеника, који су приликом лишења слободе Уроша Панића поступали супротно закону и Уставу. Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени АА лишен слободе, након чега је извршен претрес стана и других просторија у периоду од 12-13,30 часова, да је он потписао потврду о привремено одузетим предметима тј. опојне дроге која је пронађена у његовој кући у 14 часова, те да је у 15 часова донето решење о његовом задржавању. Међутим, иако је окривљени АА био у режиму полицијског задржавања, он је у том режиму позвао окривљеног Уроша Панића, да му донесе заборављену кесу, ушао у возило окривљеног Уроша Панића и седео на месту сувозача када су пришли полицијски службеници и лишили их слободе, што значи да су лишили слободе и окривљеног АА, који је у то време већ био у режиму задржаног лица, што значи да је деловао у форми прикривеног иследника или учесника у посебној доказној радњи пружање симулованих правних послова прописаних одредбом члана 174. ЗКП, и то без образложене наредбе судије за претходни поступак (члан 175. ЗКП) и без одговарајућег акта којим се такво својство додељује окривљеном АА (члан 176. ЗКП). Из наведеног разлога, навођење окривљеног Уроша Панића да се са опојном дрогом нађе на одговарајућем месту, а затим и његово лишење слободе представља потпуно незаконити акт у коме је полиција учествовала заједно са окривљеним АА, па су сви материјални докази прикупљени на наведени начин незаконити, и као такви морају бити издвојени из списка предмета. Све наведено потврђено је исказом сведока АА који је објаснио да је његовим телефоном руковала полиција, односно да им је он откључао телефон и да су полицијски инспектори писали окривљеном Урошу Панићу где и када да се нађу, из чега произилази да је овај сведок, коме је суд у потпуности поклатио веру,

сведочио о недопуштеним радњама полицијских службеника који без наредбе суда не смеју да врше увид у телефон окривљених лица, а нарочито не смеју да шаљу поруке другим окривљенима, јер полиција може прикупити садржај из мобилног телефона само на основу наредбе суда о претресању, што у конкретном случају није учињено, због чега су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду кривичног закона са истоветним образложењем, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе, на страни 3. став 2. и страни 4. став 1. и 2. образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на те разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Бранилац окривљеног Уроша Панића, навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено, али суштински у образложењу те повреде оспорава и полемише са чињеничним утврђењима суда. Наиме, у образложењу наведене повреде бранилац окривљеног указује да код окривљеног није пронађено ништа што би указивало на продају опојне дроге – вагице, пакетићи, новац, док је окривљеног АА пронађено више врста и количина опојне дроге и оружје које је недозвољено држао, па је нејасно на основу чега је првостепени суд одлучио да поклони веру окривљеном АА, а не окривљеном Урошу Панићу, а упадљива је тежња првостепеног суда да из свих доказа прихвати само оне који оспоравају одбрану окривљеног Уроша Панића.

Како из изнетих навода захтева за заштиту законитости произилази да иако је захтев у овом делу захтев поднет из формално дозвољеног разлога – повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, суштински се у смислу члана 485. став 4. ЗКП, указује на недозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), па је Врховни суд поднети захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић